

Heraf følger ogsaa, at jeg, som selvsagt har været glad ved enhver direkte Tilslutning til de af mig fremdragne Tanker, aldeles ikke føler mig generet af selv den skarpeste Modkritik. Det vilde ogsaa se daarligt ud, om en Mand, der appellerer til, at man ikke skal dø af Skræk, selv gik hen og gjorde det samme, fordi han mødte Modstand i en Diskussion. Men noget andet er, at jeg maa protestere imod, at man fortolker mine Ord og Motiver paa en Maade, der ikke er særlig smigrende, og giver dem en Retning, som kun tjener til at forplumre en Diskussion, hvis Formaal netop er at skabe Klarhed. Jeg kan derfor fuldstændig slutte mig til den højtærede Forsvarsministers Henstilling om ikke at tage selv et eventuelt Boksestød alt for højtideligt, naar blot vel at mærke Reglerne for en *fair* Kamp overholdes.

I en Debat som den foreliggende maa vi overhovedet ikke glemme, at den føres ikke til Opbyggelse alene for dette høje Ting, men at Virkningerne deraf skal og maa forplante sig ud i Landet. Derfor kan det heller ikke nytte at tale med dæmpet Stemme i disse Sager, og derfor kan det heller ikke nytte, at eventuelt modstridende Partier tjatter til hinanden i al Venskabelighed; lad os blot slaa *haardt* — der er mange Aars Støv og tilvante Tanker, vi skal igennem — men lad os slaa *ærligt*.

Jeg nævnte før, at jeg i min Tale ikke havde rettet min Kritik imod enkelte Personer, og at jeg overhovedet havde søgt at holde den fri af Partipolitik. Kun lige i Slutningen fremdrog jeg, som det maaske vil erindres, det ærede Medlem Hr. Pinstrups Navn; men det var, fordi denne Taler just forud havde gjort sig til Talsmand for og meget udførligt omtalt de aabne Døres Politik; og da jeg i Øjeblikket saa flere lukkede Døre end aabne, var det naturligt, at jeg nævnte netop det ærede Medlem Hr. Pinstrups Navn. Jeg forstaar derfor ikke den rent personlige Voldsomhed, hvormed man fra anden Side er gaaet ind i Debatten, og jeg beder om, at man ikke ganske glemmer selve Udgangspunktet for min Tale, nemlig visse Kredses daarligt skjulte Iver for at benytte en Anmodning udefra til at opgive den beskedne Importregulering, som den danske Lovgivningsmagt nylig havde indført. I denne Episode, forekommer det mig, kom Aanden i vor hidtidige Handelspolitik til at vise sig klart i al sin Nøgenhed. Her var Selvgivelsen saa grel, at man maatte søge til Bunds i denne Aand for at faa den analyseret og holdt op til Skræk og Advarsel. Det var nemlig evi-

dent, at Folkets sunde Instinker her reagerede; en Kendsgerning blev det i alt Fald, at Importreguleringen ikke blev ophevet, saaledes som man skulde vente sig det, og som man endogsaa hist og her havde skyndt sig med at proklamere det; og dette viste, da i alt Fald for mig, at stiller man først den menige danske Mand Ansigt til Ansigt med selve Kærnen i den Politik, som han maaske til daglig er Tilhænger af, vil han dog efter god gammel dansk Skik klø sig i Nakken og tænke over, hvorvidt nu ogsaa al denne Eftergivenhed udadtil virkelig rimer sammen med hans Interesser og hans Værdighed.

Det var paa denne Baggrund, jeg rejste Spørgsmaalet, og jeg synes oprigtig talt, at man fra de Kredse, som den Gang traadte ind for den øjeblikkelige Eftergivenhed overfor Udlandet, hellere skulde have forbigaaet denne Episode i Tavshed i Stedet for, som den højtærede Landbrugsmminister, at søge at udnytte den ved at fortælle, at vi lige havde set, at det ikke kan nytte at foretage sig noget aktivt udadtil, idet vi maatte opgive, hvad vi havde for. Thi vi maatte netop ikke opgive det, vi havde for. Importreguleringen er ikke opgivet; den er blevet ændret i teknisk Henseende af Hensyn udadtil, og det er selvfølgelig og klart, at en aktiv Handelspolitik skal hverken være stupid eller skyde over Maalet, den skal netop være en oportun Handelspolitik, og netop af Hensyn dertil blev Importreguleringen ændret, men ikke opgivet. Den fulde Opgivelse af Loven, saaledes som det var tilsigtet baade udefra og fra visse Kredse herhjemme, blev ikke gennemført, fordi man heldigvis besluttede sig til at holde Hovedet klart og ikke dø af Skræk, hvad den højtærede Udenrigsminister saa udmærket fremhævede i sin Tale her for nylig. Siden har jo ogsaa den højtærede Handelsminister gjort Rede for, at Importreguleringens Hensigt er opnaaet, og at de danske Eksportinteresser samtidig er fuldt ud sikret. Vil man derfor fra anden Side vise det umulige i, at vi med vore Forhold, med vort ringe Folketal kan optræde aktivt udadtil, forekommer det mig, at man i denne Episode netop har et eklatant Bevis for, at det kan nytte at forsøge sig i denne Retning, og at det Forsøg, der er gjort, maa ansøre os til at gaa videre, ikke blot med Hensyn til Sikring af vort Hjemmemarked, som jeg beder bemærket, at jeg i min sidste Tale *ikke* har talt om og heller ikke i Dag agter at tale om, men netop til Sikring af vore Afsætningsinteresser, altsaa de For-